

Aanvaarding

Osho: Het Boek der Geheimen – techniek 60.

De vierde getuige-techniek: *Objecten en verlangens bestaan zowel in mij als in anderen. Laat ze dus door aanvaarding getransformeerd worden.*

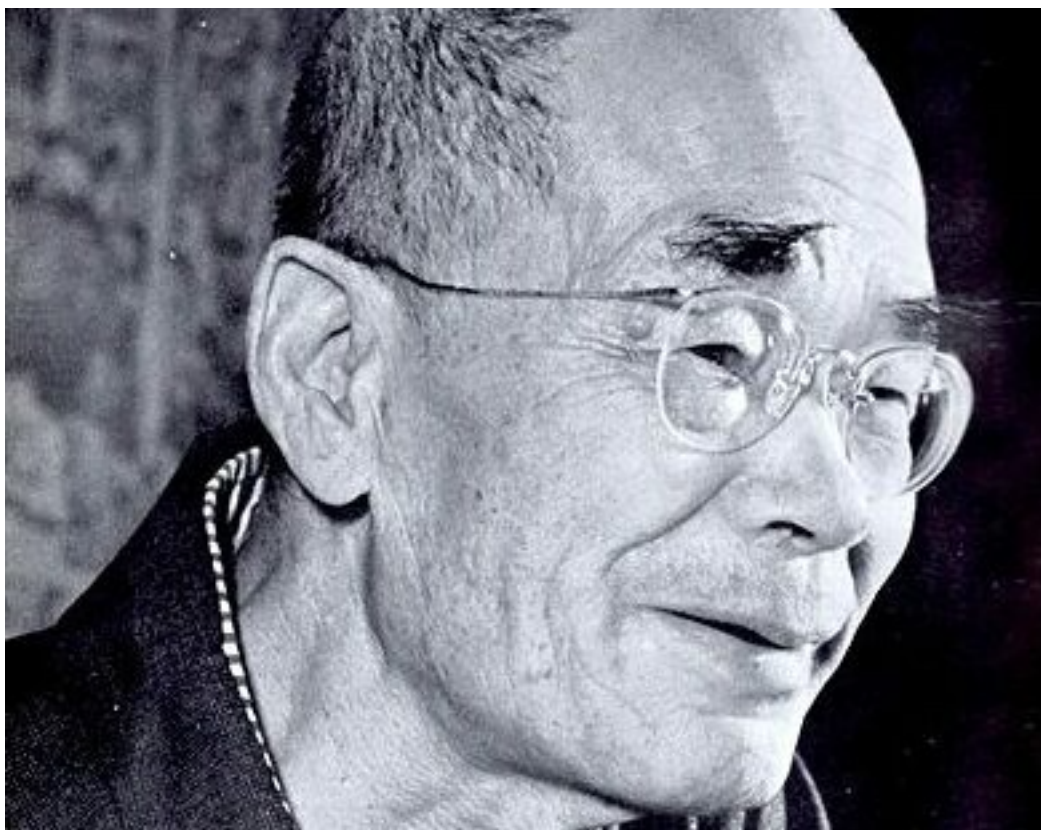
Deze techniek kan heel behulpzaam zijn. Als je kwaad bent, rechtvaardig je altijd je kwaadheid, maar wanneer iemand anders kwaad wordt, heb je daar altijd kritiek op. Jouw waanzinnigheid is natuurlijk, maar die waanzin van anderen vind je gewoon pervers. Alles wat je doet is goed – of zelfs als het niet goed was, was het noodzakelijk om te doen. Je vindt daarvoor altijd wel een of andere rationalisatie. Hetzelfde wordt door anderen gedaan, maar dezelfde rationalisatie wordt dan niet gegeven. Als je kwaad bent, zeg je dat het nodig was om de ander te helpen. Als je niet kwaad was, zou het slecht gegaan zijn met de ander, hij zou dan een slechte gewoonte hebben verkregen, dus het was nuttig om hem een terechtwijzing te geven. Het was voor zijn eigen bestwil. Maar als iemand kwaad wordt op jou, is dezelfde rationalisatie niet toepasbaar. Dan is hij gek, hij deugt dan niet.

We hebben dubbele standaards – de ene standaard voor iemand zelf en een andere standaard voor ieder ander. De dubbele standaard van de mind verkeert altijd in diepe ellende. Deze mind is niet fair, en tenzij je mind rechtvaardig is, kun je geen glimp van de waarheid bezitten. Alleen een rechtvaardige mind kan deze dubbele standaard loslaten.

Jezus zegt: 'Wat je niet wilt dat jou geschiedt, doe dat ook een ander niet.' Dit betekent dat er een gelijke standaard nodig is. Deze techniek is gebaseerd op de idee van een enkelvoudige standaard: *Objecten en verlangens bestaan zowel in mij als in anderen...* Je bent niet iets aparts, alhoewel iedereen denkt dat hij dat wel is. Als je denkt dat je iets aparts bent, besef dan goed dat dit is hoe elke gangbare mind denkt. Weten dat je gewoon bent, is de meest buitengewone zaak in deze wereld.

Iemand vroeg Suzuki over zijn leermeester: 'Wat was er bijzonder aan je leermeester, Suzuki?' Suzuki was een Zen meester, dus hij zei: 'Het enige dat ik nooit vergeet is dit, dat ik nooit iemand heb gezien die zichzelf zo gewoon vond. Hij was alleen maar gewoon, en dat is het meest uitzonderlijke, want elke gewone mind denkt dat hij exceptioneel is, uitzonderlijk.' Maar niemand is uitzonderlijk, en als je dit weet, word je uitzonderlijk. Iedereen is gewoon als ieder ander. Dezelfde verlangens die om jou heen hangen, hangen rond ieder ander. Maar je noemt jouw seks liefde; en de liefde van anderen noem je seks. Ten aanzien van alles wat je doet, bescherm je het. Je zegt dat het goed is. Daarom doe je het, en hetzelfde dat door anderen wordt gedaan is niet hetzelfde. En dit gebeurt niet alleen ten aanzien van personen; het gebeurt ook met rassen en naties. Dit is waarom de hele wereld een puinhoop is geworden, om deze reden.

D.T.Suzuki

Als India zijn leger blijft versterken, is dat gericht op defensie, en als China zijn leger blijft versterken, is dat gericht op de aanval. Elke regering in de wereld noemt zijn militaire organisatie defensie. Wie valt dan aan? Als iedereen in de verdediging is, wie is dan de agressor? Als je teruggaat in de geschiedenis, kun je niemand vinden die een agressor is. Natuurlijk, de verslagenen bewijzen agressors te zijn. Zij bewijzen altijd agressors te zijn want zij kunnen geen geschiedenis meer schrijven. De overwinnaars schrijven geschiedenis. Als Hitler had kunnen winnen, dan was de geschiedenis anders geweest. Dan zou hij de redder van de wereld geweest zijn, niet de agressor. Dan zouden Churchill en Roosevelt en de andere geallieerden de agressors geweest zijn en het zou goed geweest zijn als zij vernietigd waren. Maar omdat Hitler niet kon winnen, was hij de agressor, en hebben Churchill en Roosevelt en Stalin en de andere geallieerden de mensheid gered. Niet alleen met mensen, maar met alles wat we doen – zoals met volkeren en met rassen – de zelfde logica doet zich voor. Wij zijn iets anders en de ander is dat ook.

Maar niemand is anders! Een religieuze mind weet dat iedereen hetzelfde is, dus als je dat aannemelijk maakt voor jezelf, maak het dan alsjeblieft op dezelfde wijze aannemelijk voor anderen. Als je kritiek uit naar anderen, pas dan dezelfde kritiek toe op jezelf. Meet niet met twee maten. Meten met één maat transformeert je wezen dan totaal, want met één maatstaf word je rechtvaardig, en voor het eerst kun je

zonder omwegen in de werkelijkheid kijken, zoals die is. *Objecten en verlangens bestaan zowel in mij als in anderen. Laat ze dus door aanvaarding getransformeerd worden.*

Accepteer ze en ze worden getransformeerd. Maar wat doen wij? Accepteren dat ze in anderen aanwezig zijn. Alles wat verkeerd is, bestaat in anderen; en alles wat juist is, bestaat in jezelf. Hoe kun je dan getransformeerd worden? Je bent in feite al getransformeerd. Maar je denkt dat je al goed bent en ieder ander verkeerd is; de wereld heeft een transformatie nodig, niet jij. Daarom zijn er altijd leiders, bewegingen, profeten. Ze blijven maar van de daken schreeuwen om de wereld te veranderen, een revolutie te creëren, en we hebben revoluties en revoluties teweeggebracht en niets verandert. De mens blijft hetzelfde en de aarde blijft in dezelfde ellende verkeren. Alleen wijzen van aanzien en etiketten veranderen, maar de ellende blijft doorgaan. Het is niet een kwestie van hoe de wereld moet veranderen. De wereld is niet verkeerd; jij bent verkeerd.

‘Hoe moet ik mezelf veranderen?’ is de religieuze vraag; ‘Hoe ieder ander te veranderen?’ is politiek. Maar de politicus denkt dat hij okay is; in werkelijkheid is hij een model van hoe de hele wereld zou moeten zijn. Hij is het model, hij is het ideaal, en het is aan hem om het geheel te veranderen. Wat de religieuze mens ook ziet in ieder ander, hij ziet dat in zichzelf ook. Als er geweld is, vraagt hij zich onmiddellijk af of er in hem al dan niet geweld bestaat. Als er hebzucht is en hij dat ergens ziet, dan gaat zijn eerste reflectie erover of dezelfde hebzucht in hem zit of niet. En hoe meer hij zoekt hoe meer hij ontdekt dat hij de bron is van alle kwaad. Dan gaat het niet om de vraag hoe je de wereld moet veranderen; het gaat om de vraag hoe je jezelf moet veranderen. En de verandering begint zodra je één benaderingswijze accepteert. Dan ben je al aan het veranderen.

Veroordeel anderen niet. Ik bedoel ook niet jezelf te veroordelen – nee! Alleen maar, veroordeel anderen niet. En als je anderen niet veroordeelt, dan krijg je een intens mededogen naar hen, want dezelfde problemen zijn er bij beiden. Als iemand een zonde begaat, een zonde in de ogen van de maatschappij, dan ga jij hem veroordelen, nooit bedenkend dat jij ook dat zaadje in je hebt om die zonde te begaan. Als iemand een moord pleegt dan veroordeel je hem, maar heb jij niet altijd het idee gehad iemand te doden, te vermoorden? Is niet dat potentiële zaadje daar altijd? De mens die de moord pleegde, was een moment eerder geen moordenaar, maar het zaadje was er wel. En het zaadje zit ook in jou. Een moment later, wie weet? Je bent dan misschien een moordenaar.

Dus veroordeel hem niet. Accepteer het liever. Dan ga je een diepe compassie voor hem voelen want wat hij ook heeft gedaan, ieder mens is in staat om het te doen; jij bent ook in staat om het te doen.

Een niet-veroordelende mind heeft compassie, een niet-veroordelende mind heeft een diepe acceptatie. Hij weet dat dit het is hoe de mensheid is en dat ‘dit is hoe ik zelf ben.’ Dan wordt de hele wereld alleen maar een weerspiegeling van je eigen zelf. Het wordt een spiegel. Dan wordt elk gezicht voor jou een spiegel; in elk gezicht kijk je dan naar jezelf.

Objecten en verlangens bestaan zowel in mij als in anderen. Laat ze dus door aanvaarding getransformeerd worden. Acceptatie wordt transformatie. Dit is moeilijk te begrijpen omdat we altijd afwijzen, en dan kunnen we ook niets transformeren. Je hebt hebzucht, maar je wijst het af. Niemand wil over zichzelf denken als hebzuchtig. Je bent seksueel, maar je wijst het af. Niemand wil zichzelf als seksueel voelen. Je bent kwaad, je hebt boosheid in je, maar je wijst het af. Je scheidt een façade en je probeert het te rechtvaardigen. Je hebt het gevoel dat je nooit kwaad bent of dat je kwaadheid in je draagt.

Maar afwijzing transformeert nooit iets. Het raakt eenvoudig onderdrukt, en dat wat wordt onderdrukt, wordt krachtiger. Het beweegt zich naar je oorsprong, naar je onbewuste diep vanbinnen in je, en het begint van daaruit te functioneren. En vanuit dat duistere van het onbewuste wordt het krachtiger. Je kunt het nu niet aanvaarden want je bent er zelfs niet bewust van. Acceptatie brengt alles naar de oppervlakte. Het is niet nodig om te onderdrukken.

Je weet dat je hebzuchtig bent, je weet dat je boosheid hebt, je weet dat je seksueel bent, en je accepteert het als natuurlijke feiten zonder enig oordeel. Er is geen noodzaak om ze te onderdrukken. Ze komen naar de oppervlakte van de mind, en vanuit de oppervlakte van de mind kunnen ze heel gemakkelijk worden gedumpt. Vanuit het diepe centrum kan dat niet. En wanneer ze aan de oppervlakte zijn, ben jij je er altijd bewust van, maar wanneer ze verkeren in het onbewuste word jij onbewust. En een ziekte waarvan jij je bewust bent, kan genezen worden; een ziekte waarvan jij je niet bewust bent, kan niet genezen worden.

Breng alles naar de oppervlakte. Accepteer je menselijkheid, je dierlijkheid. Wat er ook is, accepteer het zonder enig oordeel. Het is er en wees je er bewust van. Hebzucht is er; probeer niet het tot niet hebzuchtig te maken. Dat kun je niet. En als je het tot niet hebzuchtig probeert om te vormen, dan onderdruk je het eenvoudig. Je niet hebzucht wordt eenvoudig een andere vorm van hebzucht en niets anders. Probeer het niet naar de andere zijde te veranderen; je kunt het niet veranderen. Als je wilt proberen hebzucht te veranderen, wat ga je dan doen? En een hebzuchtige mind kan alleen maar worden aangetrokken naar het ideaal van niet hebzuchtig als verdere hebzucht daardoor mogelijk is. Als iemand zegt dat 'Als je al je rijkdom achter je laat, word je toegestaan mijn Koninkrijk Gods te betreden,' dan kun je het zelfs afwijzen. Maar een doorgaande hebzucht wordt mogelijk. Dit is een akkoord. Hebzucht moet geen onhebzuchtigheid worden; hebzucht moet getranscendeerd worden. Je kunt het niet veranderen.

Hoe kan een gewelddadige mind geweldloos worden? Als je jezelf dwingt geweldloos te zijn, dan gaat dit een gewelddadigheid naar jezelf zijn. Je kunt het ene niet in het andere veranderen, je kunt eenvoudig gewaar zijn en accepteren. Accepteer hebzucht zoals het zich manifesteert. Door middel van acceptatie is niet bedoeld dat er geen behoefte is het te transformeren. Door middel van acceptatie is alleen bedoeld dat je het feit accepteert, het natuurlijke feit, zoals het is. Beweeg je dan in het leven heel goed wetend dat hebzucht in je aanwezig is. Doe wat je maar wilt, heel goed beseffend dat er hebzucht is. Dit bewustzijn zal je dan transformeren. Het transformeert, want als het beseft kun je niet hebzuchtig zijn, kun je niet kwaad zijn.

Voor woede, voor hebzucht, voor geweld is niet-gewaarzijn een fundamenteel vereiste, net zoals je alwetend geen vergif kunt innemen, en net zoals je alwetend je hand niet in een vlam kunt steken. In onwetendheid kun je dat doen. Als je niet weet wat een vlam is, wat vuur is, kun je je hand erin steken. Maar als je weet dat vuur brandt, dan kun je je hand er niet in steken.

Hoe meer je weten zich ontwikkelt, hoe meer hebzucht een vuur wordt en woede gif wordt. Ze worden eenvoudigweg onmogelijk. Zonder enige onderdrukking verdwijnen ze. En zodra hebzucht verdwijnt zonder enig ideaal van onbaatzuchtigheid, dan heeft het een eigen schoonheid. Als geweld verdwijnt zonder dat je jezelf geweldloos maakt, heeft het een eigen schoonheid.

Anders is een geweldloos mens diep van binnen gewelddadig. Die gewelddadigheid zit er verborgen, en je kunt er een glimp van opvangen ook vanuit zijn geweldloosheid. Hij zal dan zijn geweldloosheid op een zeer gewelddadige manier aan hemzelf en aan anderen opdringen. Die gewelddadigheid is subtiel geworden. Deze soetra zegt dat acceptatie transformatie is, want door acceptatie wordt gewaar-zijn mogelijk.